

Двадесетъ години вече служа на моя господарь, а това не е малко. На всѣка секунда чукамъ петъ пжти, значи 18,000 пжти на часъ и 432,000 пжти на день, 180 милиона пжти на година. День и нощъ работя непрекъснато. Моето махало не е по-голѣмо отъ нокъта на моя господарь, то се върти съ свѣткавична бързина на една страна и друга, дни и години, тъй бързо, че би изминало на день 36 километра пжтъ и за три години би обиколило земята. Забележи при това, че всичко въ мене е деликатно и нѣжно, имамъ ъси тънки като косъмъ и една малка пружинка. Нищо не ямъ и не пия, нуждая се само презъ всѣки нѣколко години отъ една капчица масло. Въпрѣки това, хората сж неблагоприятни и не можемъ да ги задоволимъ. Да бихъ могълъ, щѣхъ да избѣгамъ и ще отида да скитамъ по свѣта, но тукъ вися на синджиръ като вързано зло куче.“

„Всѣки имѣ своитѣ ядове“, каза сърдцето. „Трѣбва да работя тъй, че всичко тукъ около мене да върви добре. Моятъ господарь има въ жилитѣ си нѣколко литри кръвъ и въ единъ часъ трѣбва да я напампамъ шестотинъ пжти. Това е голѣма работа и господарьтъ, вмѣсто да облегчава положението ми, прави ме почти да се разболѣя съ вѣчното негово пиене вино и бира, и съ тютюнопушенето. Освенъ това, имамъ ядове и съ отдѣлнитѣ органи. Ту въ главата нахлува повече кръвъ и настава главоболие, ту нѣкой пжтъ господарьтъ седи тъй неудобно, че притиска жилитѣ, и краката му изтрѣпватъ и отпадатъ, защото кръвта не може да премине презъ сждоветѣ; други пжтъ пѣкъ ржцетѣ му се оплакватъ, че имали малко кръвъ и премръзнали. Всѣкога азъ съмъ виновниятъ!“